

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Υπάρχουν ακόμη αγωνιστές της Πίστεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Τους κορυφαίους κήρυκες του Θείου λόγου, που είλκυσαν τους λαούς από την πλάνη του σκότους στην επίγνωση της Θείας Αληθείας, τους Πρωτοκορυφαίους αποστόλους Πέτρο και Παύλο, τίμησε η τοπική Εκκλησία, με επίκεντρο τους Ιερούς Ενοριακούς Ναούς στο Ισαάκιο και στο Κισσάριο, που είναι αφιερωμένοι επ' ονόματί τους.

Ο Σεβασμιώτατος το εσπέρας της παραμονής της εορτής προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό του Ισαακίου, όπου μεταξύ του πολυπληθούς εκκλησιάσματος προσήλθαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστ. Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο αντιπεριφερειάρχης Έβρου Ευάγγ. Πουλιλιός, ο

Διοικητής της XVI Μεραρχίας υποστράτηγος Παντ. Βασιλειάδης, ο Διοικητής της 30ής Ταξιαρχίας ταξίαρχος Κων. Γκανίδης. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Διδυμοτείχου Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης.

Ανήμερα της εορτής ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα **Ιερό Ενοριακό Ναό του Κισσαρίου**, του τέως Δήμου Ορφέως. Εκκλησιάσθησαν ο Βουλευτής Έβρου Σταύρος Κελέτσης, οι αντιδήμαρχοι Σουφλίου Γεωρ. Μπαλτζής Μιχ. Πιτιακούδης, Χρ. Τσακίρης και η Πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Λαβάρων Ευμορφία Τουκτούκα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στην ενότητα της διδαχής που προβάλλεται μέσα από το αποστολικό έργο ταυτόχρονα με την μοναδικότητα της προσωπικότητάς του κάθε ανθρώπου, ο οποίος καλείται να γίνει απόστολος του Χριστού, κατά το παράδειγμα των πρωτοκορυφαίων. Συγκεκριμένα είπε· «Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος, αν και ήταν διαφορετικοί μεταξύ τους χαρακτήρες, προερχόμενοι από ανόμοια πολιτιστικά περιβάλλοντα, έχουν αφήσει σε όλους μας μία παρακαταθήκη: ότι η διαφορετική πολιτισμική ή φυλετική καταγωγή, η διαφορετική μόρφωση, η διαφορετική προσωπικότητα, δεν μπορούν να σταθούν εμπόδια στην κοινή πορεία μας προς τον Χριστό και στην Εκκλησία, κάτι που προϋποθέτει βεβαίως από όλους ταπείνωση και μετάνοια...

»Και οι δύο Απόστολοι ωμολόγησαν τον Χριστό ως τον αναμενόμενο Μεσσία, ως τον λυτρωτή του κόσμου. Αμφότεροι βίωσαν την αποκεκαλυμμένη Αλήθεια μέσα από διαφορετικές περιστάσεις. Αυτό όμως που ένωνε τις καρδιές τους και τις ψυχές τους ήταν η αγάπη τους και η πιστότητά τους στον Χριστό. Η πίστη τους ότι ο Χριστός είναι η αποκεκαλυμμένη Αλήθεια του Θεού τους έδωσε την δυνατότητα να ξεπεράσουν τις όποιες διαφορές...

»Στην εποχή της μετανεοτερικότητας, όπου υπάρχουν ακόμα σύνορα που εγκλωβίζουν με εγωισμό τους ανθρώπους και τους κρατούν αποξενωμένους μεταξύ τους και ενίοτε τους κάνουν αδίστακτους εχθρούς, υπάρχουν ακόμη αγωνιστές της Πίστewς οι οποίοι, ακολουθώντας τις εντολές του Κυρίου και το παράδειγμα των αποστόλων, γκρεμίζουν τα τείχη της σύγκρουσης και διαλύουν τους φραγμούς, που θέτουν οι εγωισμοί και οι ανθρώπινες μικρότητες για να ενώσουν τους ανθρώπους κάτω από το Φως του Ευαγγελίου...».

